

ние и забележителна художествена простота страданията и подвизитѣ на тази българка, която всички трѣбва да знаятъ като най-възвишенъ примѣръ на велика любовъ къмъ отечеството. Толкова смѣлостъ и толкова себеотречение у една слаба жена е нѣщо наистина изключително за нашитѣ условия, и това тържество на духа трѣбва да буди гордостъ и признателностъ у всички русенски майки. . .

Отъ цѣлата книга на младия авторъ, синъ на щастливото нѣкога Русе, което сега изживява доста трудни дни, поради промѣненитѣ икономически условия, ни облѣхва една сърдечна привързаностъ къмъ миналото на родния градъ и къмъ неговото трудолюбиво, честно, съзнателно и предприемчиво население, дало на страната ни нѣкои отъ най-добритѣ строители на материалната ни и духовна култура въ ново време. Тѣзи очерки, написани изъ едно романтично и патриотично вдъхновение, ще допринесатъ, вѣрвамъ, за събуждане на по-голѣмъ интересъ къмъ миналитѣ поколения на Русе, съ тѣхния възрожденски идеализъмъ, и ще съдействуватъ за едно по-правилно възпитание на младитѣ русенци, въ духа на заветитѣ, оставени отъ дѣдитѣ имъ. На автора пъкъ трѣбва да честитимъ за хубавата му идея да ни сроди по такъвъ поетиченъ начинъ, чрезъ толкова ярки и мили видения, съ нравствената атмосфера и интимния животъ на миналото, което не ще престане да ни очаровава, като неповторима легенда.

София, 21. VI. 1936 год.

Проф. М. Арnaudовъ